

צינור. של עץ או
של אבן ששני כמין
הזלן ורודין ממנו מים
נלקחו (רשב"ם ב"ב סה).
שחקקו ולבסוף קבעו.
צוקקע. פוטל אה
המקור. דמים שאובין
פוטלין אותם, וכיון שהיה
מורק על עליו קודם
שקבע לא יביטל מן
של כל מיםיה ומשי לאו
שאובין חמץ שצמחו (ר"ס
ולבסוף חמץ). הרי הוא
נעשה מרץ (קבעקע).
מה פסח דלית ליה
קתבא כלל. לאחר זמן
למקריבו, שיהיה מים קבוע
מלחית הוא (גמרא ע).

והר"י מסימפונ"ת פירש דלפילו פס
דפ"ד דמקואות (מ"ג) החוטט כצנור
השתא נזר דמשמע דאפי' קבע תח
לקבל תרורות דאותה היא שגורמת ל
עושה אותה בתלוש: **שאני שאני**
בצמח (למן קד.) פריך אי רבנן קשה
על ידי שאלה כדאמרין בהאשה רב
ציון דלא שריחא: **מעיקרא** חזי' ר
אלא בעי לאקומי אפי' בתפאת ובל
אמר עזא מניין יאוש שאין כ
תורה ציון נודעה ציון לא נודע
ששמעון ורבנן דגנב וגזן קאמר עולא
מזוזה הבאה בעצירה ומציא רביה
משמאל שלמה כפל ויהי משלם ד'
היה רביה דמי עולה הוה לא תמפרך
אלא לכל מימי מודה עולא דליזא
עוד מייתי רביה ר"ת מריש לולב הג
שנאמר והבאתם גזול את הפסח גזול
הא קייא ביואש מ"ט לא לאו משום
מוציא פריך לעיל אצוי לרביה מקרבנו
ממתקן שיואש בשאלו יואל הגבול דלית
תקשה ליה אמאי אסור להקריב? וצ
עוד בהאי דרשין (ד' ה: וס) דצ
ואליבא דעולא בעי לה כדמוכח סוגי
ממקום לעולא יואש לא קני והיה דה
גמיה הוי יואש ושינוי השם כדאמר ל
ולו קניו קודם פסליה רחמנא להקריב
אזוונכרי כי זבניתו אסא מן הנכרים
ודוחק לומר דסבר כרבי יצחק בר
עבדו ביה רבן תקנתא מפני תפא
התקנתא דרבין לא חשיב מזוה תא
לשה אפאה והרים ממנה חלה כ"ז מ

[illegible]